

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.790 van 29 juni 2015
in de zaak A. 209.086/XIV-36.046**

In zake : Marc CEULEMANS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Frank Judo en Bert Van Herreweghe
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Keizerslaan 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de minister van Justitie
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bernard Derveaux
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Verenigingstraat 28
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 juni 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 8 april 2013 inzake verzoekers beroep tegen de beslissingen van de gouverneur van Antwerpen van 4 mei 2012 en 18 september 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

 Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 februari 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kurt Stas, die *loco* advocaten Frank Judo en Bert Van Herreweghe verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker heeft een vergunning tot het voorhanden hebben van een geweer, merk FN Browning, kaliber .22LR en is sinds 2006 houder van een Vlaams jachtverlof waardoor hij ook in het bezit is van een geweer met gladde loop, merk Rizzini, kaliber 12.

3.2. Verzoekers hernieuwing van zijn vergunning voor het voorhanden hebben van een vuurwapen wordt op 4 mei 2012 door de gouverneur van de provincie Antwerpen geweigerd.

Verzoeker stelt tegen deze beslissing administratief beroep in bij de minister van Justitie.

3.3. Op 18 september 2012 beslist de gouverneur van de provincie Antwerpen om het recht van verzoeker tot het voorhanden hebben van vuurwapens in te trekken.

Verzoeker stelt ook tegen deze beslissing administratief beroep in bij de minister van Justitie.

3.4. Op 8 april 2013 verwerpt de minister van Justitie beide voormelde administratieve beroepen en dit op de volgende gronden:

“[...]

Wat betreft uw aanvraag tot hernieuwing van uw vergunning (model 4 d.d. 1 april 1999) tot het voorhanden hebben van een geweer, merk FN Browning, kaliber .22LR, serienummer[...]

[...]

Op 21 juni 2007 diende u een aanvraag in tot hernieuwing van uw vergunning tot het voorhanden hebben van een geweer, merk FN Browning, kaliber .22LR, serienummer 48270.

Dit wapen heeft u sinds 1999 in uw bezit en wenst u verder in uw bezit te kunnen houden met als wettige reden ‘jacht en/of faunabeheersactiviteiten’.

U staaft dit aan de hand van uw Vlaams jachtverlof waarover u beschikt sedert 28 september 2000.

In het Vlaamse gewest is jagen met 22 karabijnen met randvuurkogelpatronen niet toegestaan, in tegenstelling tot het Waalse gewest waar dit wel wordt aanvaard.

Uit uw dossier blijkt niet dat u tevens houder bent van een Waals jachtverlof.

In artikel 48, tweede lid van de wapenwet, alsook in de omzendbrief van 8 juni 2006 met betrekking tot de toepassing van de wapenwet wordt bepaald de vergunningen van meer dan vijf jaar oud hernieuwd dienden te worden, en dat de nieuwe wapenwet onmiddellijk van toepassing was op alle bestaande vergunningen. Concreet betekende dit dat voldaan moest worden aan de nieuwe wettelijke voorwaarden. Deze hernieuwing, zoals geregeld in artikel 32 van de wapenwet, diende uiterlijk op 31 oktober 2008 bij de bevoegde gouverneur te worden aangevraagd.

U was voor voormeld vuurwapen in het bezit van een vergunning model 4. U heeft overeenkomstig artikel 32 van de wapenwet de hernieuwing van uw vergunning tot het voorhanden hebben van bovenvermeld vuurwapen tijdig (op 21 juni 2007) aangevraagd. Op het ogenblik van uw aanvraag werd de hernieuwing van vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens geregeld in artikel 32, derde lid van de wapenwet, waarin werd gesteld dat voldaan moest zijn aan de voorwaarden vermeld in artikel 11, §3, 2° tot 9° van de wapenwet.

De wet van 25 juli 2008 heeft de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens op een aantal punten

gewijzigd. Ook artikel 32 van de wapenwet werd gewijzigd.

Ingevolge deze wetswijziging neemt de gouverneur nu zelf eens per vijf jaar het initiatief om onder meer bij de houders van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen te onderzoeken of zij de wet naleven en nog steeds voldoen aan de voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning. Hierbij dient de bevoegde gouverneur het advies van de lokale politie en eventueel van het Openbaar Ministerie te vragen. De aanvrager dient aan te tonen dat hij nog steeds beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 11, §3, 2° tot 5°, 8° en 9° of artikel 11/1 van de wapenwet. Daarnaast moet de aanvrager eveneens kunnen aantonen dat de grond op basis waarvan de vergunning voorheen werd afgeleverd nog bestaande is. Er mogen tevens geen redenen zijn om te besluiten tot een beperking, schorsing of intrekking van de vergunning.

Naar aanleiding van uw vergunningsaanvraag vroeg de gouverneur te Antwerpen op 9 januari 2012 het advies aan de korpschef van de lokale politie te Lier, die bevoegd is voor uw verblijfplaats.

Op 31 januari 2012 levert de lokale politie een gunstig advies af met de volgende vermeldingen:

‘- Voor zover gekend geen op- en of aanmerkingen welke negatief gevolg voor betrokkene zouden kunnen hebben;

- Wel veroordeling sociale inbreuk (zie strafregister).’

De lokale politie meldt tevens dat deze aanvraag voor het betreffende wapen zou dienen voor een vergunning zonder aankoop munitie. Het wapen werd destijds ingeschreven door Jan Ceulemans, uw vader, en later op 1 april 1999 aan u overgedragen.

Ingevolge de vermelding van de veroordeling voor een sociale inbreuk vraagt de gouverneur van de provincie Antwerpen op 8 februari 2012 advies aan de procureur des Konings te Mechelen teneinde uit te sluiten dat er een mogelijks gevaar is voor de openbare orde indien u (verder) wapenbezit wordt toegestaan.

Op 2 april 2012 adviseert de procureur des Konings te Mechelen het volgende:

‘De heer Ceulemans liep inderdaad reeds een veroordeling op voor een sociale inbreuk. Bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 8 februari 2007 werd hij veroordeeld tot een geldboete van 6.000 euro met uitstel wegens inbreuken inzake de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit. Het gaat hier niet om een interdicerende veroordeling. Evenwel blijkt uit deze veroordeling dat de heer Ceulemans het niet al te nauw neemt met de regelgeving en het opvolgen van de administratieve verplichtingen, en ontbreekt bij hem de nodige ernst en verantwoordelijkheidszin die mag verwacht worden van wapenbezitters.

Bijgevolg adviseert mijn ambt ongunstig met betrekking tot het bekomen van een wapenvergunning in hoofde van de heer Ceulemans.’

Hierop heeft de gouverneur van Antwerpen op 4 mei 2012 uw hernieuwingsaanvraag geweigerd.

In artikel 3 van het bestreden besluit alsook in het begeleidend schrijven werd u uitdrukkelijk meegedeeld dat het betreffende wapen binnen 15 dagen moest worden opgeslagen bij een erkend persoon, overgedragen aan iemand die daartoe gemachtigd is, afgestaan of geneutraliseerd.

Op 22 mei 2012 herinnerde de provinciale wapendienst u aan deze verplichting middels een aangetekend schrijven waarin de u openstaande mogelijkheden nogmaals worden toegelicht.

Pas op 7 juni 2012 heeft u het wapen in bewaring gegeven bij wapenhandelaar [...] te Kontich. Aangezien u de beslissing van 4 mei 2012 op 9 mei 2012 in ontvangst heeft genomen, was de termijn van 15 dagen reeds op 24 mei verstreken.

Hiermee heeft u zich niet gehouden aan de bestreden beslissing en heeft u tevens een inbreuk gepleegd op artikel 18 van de wapenwet.

Artikel 18 van de wapenwet voorziet uitdrukkelijk in de verplichting om het wapen - binnen de termijn bepaald in de beslissing van weigering, schorsing of intrekking - op te slaan bij een erkend persoon of over te dragen aan een erkend persoon dan wel aan een persoon die gemachtigd is het wapen voorhanden te hebben.

In het kader van de behandeling van uw verzoekschrift tot hoger beroep vroeg de federale wapendienst op 7 juni 2012 opnieuw advies aan de procureur des Konings te Mechelen.

Op 6 september 2012 laat de procureur des Konings weten haar ongunstig advies met betrekking tot het bekomen van een wapenvergunning in uw hoofde te handhaven.

Wat betreft uw recht tot het voorhanden hebben van een geweer gladde loop, merk Rizzini, kaliber 12, serienummer 43377 op basis van uw Vlaams jachtverlof en een model 9

[...]

Als houder van een Vlaams jachtverlof met nummer [...] voor het seizoen 2011-2012 beschikte u over een geweer gladde loop, merk Rizzini, kaliber 12, serienummer [...]. Dit wapen was geregistreerd op model 9.

Ingevolge het advies van 2 april 2012 van de procureur des Konings te Mechelen inzake uw aanvraag tot hernieuwing van een wapenvergunning en de daaropvolgende weigering, verzocht de gouverneur te Antwerpen op 30 april 2012 aan de procureur des Konings tevens om advies te willen verlenen met het oog op een eventuele intrekking van uw recht tot het voorhanden hebben van vergunningsplichtige vuurwapens.

Op basis van artikel 11, §1, tweede lid en artikel 13, eerste lid van de wapenwet kan de gouverneur immers - indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren - de vergunning of het recht om een wapen voorhanden te hebben bij een met reden omklede beslissing beperken, schorsen of intrekken, na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings van het arrondissement waar men zijn verblijfplaats heeft en volgens een procedure bepaald door de Koning.

Deze procedure wordt omschreven in artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 september 1991 tot uitvoering van de wapenwet. Op basis van artikel 48 van de wapenwet blijven de uitvoeringsbesluiten van de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie, geldig als uitvoeringsbesluiten van de wapenwet tot ze worden vervangen en mits ze niet in tegenstrijd zijn met de wapenwet.

Alvorens een beslissing tot beperking, schorsing of intrekking kan worden genomen, moet de gouverneur - overeenkomstig artikel 11, §1, tweede lid en artikel 13, eerste lid van de wapenwet - het advies inwinnen van de procureur des Konings bevoegd voor uw verblijfplaats.

Op 15 mei 2012 laat de procureur des Konings weten dat haar ambt van mening is dat er voldoende redenen zijn om ook het recht tot het voorhanden houden van vergunningsplichtige vuurwapens in uw hoofde in te trekken. De procureur verwijst hiervoor naar haar motivering vervat in haar schrijven van 2 april 2012.

Dit advies werd aan uw raadsman overgemaakt en zijn opmerkingen dienaangaande werden voorgelegd aan de procureur des Konings te Mechelen. Op 6 september 2012 meldt de procureur meer bepaald het verzoekschrift van uw raadsman te hebben ontvangen, doch dat de erin opgenomen argumenten niet kunnen worden gevolgd. De procureur motiveert dit als volgt:

‘Vooreerst is het volledig irrelevant dat de heer Ceulemans in eerste aanleg werd vrijgesproken. Het is de definitieve uitspraak van het Hof van Beroep waarmee rekening dient te worden gehouden.

Bij arrest van 08/02/2007 werd de heer Ceulemans veroordeeld tot een voorwaardelijke geldboete van 6.000 euro, nog te vermeerderen met de opdecimen, wegens het te werk stellen van een buitenlandse onderdaan die niet gemachtigd is tot een verblijf in België van meer dan 3 maanden.

De vergelijking met veroordelingen van de Politierechtbank is niet aan de orde, nu een dergelijke veroordeling er evenmin aan in de weg staat dat een wapenvergunning wordt geweigerd of ingetrokken. Het plegen van een dergelijke sociale inbreuk wijst op een gebrek aan respect voor de regelgeving en het opvolgen van de administratieve verplichtingen, terwijl van wapenbezitters een onberispelijk gedrag verwacht mag worden.

Mijn ambt handhaaft dan ook zijn advies tot intrekking d.d. 15/05/2012'.

In navolging hiervan heeft de gouverneur van Antwerpen uw recht tot het voorhanden hebben van het geweer gladde loop, merk Rizzini, kaliber 12, serienummer [...], ingetrokken.

In uitvoering van de beslissing van de gouverneur heeft u het betreffende geweer op 25 september 2012 in bewaring gegeven aan de heer Herman [...]. Er werd daartoe een model 9 opgesteld. Het formulier betreffende het voorlopig in bewaring geven of de definitieve overdracht van een vuurwapen vermeldde evenwel dat het een inbewaringgeving betreft.

In artikel 3 van het bestreden besluit alsook in het begeleidend schrijven werd u nochtans uitdrukkelijk meegedeeld dat het wapen binnen 15 dagen moest worden opgeslagen bij een erkend persoon, overgedragen aan iemand die daartoe gemachtigd is, afgestaan of geneutraliseerd.

Aangezien het opslaan van het wapen bij een particulier persoon niet mogelijk is, heeft u hiermee niet enkel de bestreden beslissing niet gevolgd, doch tevens een inbreuk gepleegd op artikel 18 van de wapenwet.

In het kader van de behandeling van uw verzoekschrift tot hoger beroep vroeg de federale wapendienst op 7 november 2012 opnieuw advies aan de procureur des Konings te Mechelen.

In haar schrijven van 21 februari 2013 verwijst de procureur des Konings naar haar eerdere adviezen van 15 mei 2012 en 6 september 2012.

Tevens voegt de procureur hier aan toe dat in 2003 al een dossier tegen u werd aangelegd wegens inbreuken op de jachtwetgeving. Een afschrift van het betreffende strafdossier met nummer [...] werd bijgevoegd. Dit dossier werd zonder gevolg geklasseerd omwille van 'andere prioriteiten in het opsporings- en vervolgingsbeleid'.

De procureur des Konings handhaaft dan ook haar advies tot intrekking van uw recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens.

Evaluatie van uw aanvraag en van uw wapenbezit

De omzendbrief van 25 oktober 2011 over de toepassing van de wapenwetgeving voorziet dat het moeilijk denkbaar is dat een vergunning wordt uitgereikt aan een persoon die psychisch onevenwichtig is of die geconfronteerd is met sterke echtelijke conflicten, of die zich regelmatig in dronken toestand bevindt. Het onderzoek door de lokale politie houdt op objectieve wijze rekening met de karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten of met geweldplegingen in het gezin of elders, met zijn geestesgesteldheid en zijn zedelijkheid, alsook met een eventuele gewelddadige politieke activiteit.

In dit verband kan ook verwezen worden naar artikel 5 van de richtlijn 91/477/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende het toezicht op de aankoop en het voorhanden hebben van wapens dat stelt dat het voorhanden hebben van vuurwapens moet voorbehouden zijn aan personen die geen gevaar doen ontstaan, noch voor zichzelf, noch voor de openbare orde of veiligheid.

Het proportionaliteitsbeginsel vereist dat een bestuur geen sanctie kan opleggen waarvan het in redelijkheid ondenkbaar is dat enige overheid ze voor die feiten zou opleggen.

Dit betekent dat er geen kennelijke wanverhouding mag bestaan tussen de motieven en de beslissing welke op grond ervan is genomen. Een beslissing waartoe geen redelijk denkend mens bij een afweging van de betrokken belangen had kunnen geraken, doet immers vermoeden dat de vereiste belangenafweging niet heeft plaatsgehad.

In casu zijn de af te wegen belangen de openbare orde en veiligheid (zowel voor uzelf als voor uw omgeving) enerzijds, en de vrijheid om uw hobby als jager te kunnen uitoefenen anderzijds. Meer bepaald moet overwogen worden of wapenbezit in uwen hoofde de openbare orde zou kunnen verstoren.

De wapenwet heeft een principieel verbod ingesteld op alle vuurwapens, met uitzondering van een gemotiveerde vergunning. De wapenvergunning (of de toelating tot het voorhanden hebben van vuurwapens) is dus de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe om preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden (cf. rechtspraak van de Raad van State, o.m. [...]).

Opdat een vergunning of het recht tot het voorhanden hebben van een vuurwapen kan worden ingetrokken, is het niet vereist dat de openbare orde daadwerkelijk wordt verstoord. Het bestaan van feiten en gedragingen die doen vrezen dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, is voldoende [...].

De minister van Justitie is van oordeel dat u, ter vrijwaring van de openbare orde en veiligheid, geen vuurwapens meer mag voorhanden hebben.

U werd door het Hof van Beroep te Antwerpen op 8 februari 2007 veroordeeld wegens tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit (meerdere keren). Meer bepaald heeft u de heer [XXX] verschillende malen te werk gesteld tussen 13 maart 2005 en 19 april 2005.

De procureur des Konings leidt hieruit een gebrek aan respect af voor de geldende regels en normen terwijl u als wapenbezitter een vlekkeloos gedrag dient te tonen.

De procureur heeft tevens gewezen op een inmiddels geseponneerd strafdossier inzake inbreuken op de jachtwetgeving. Uit de bijgebrachte stukken kunnen echter geen ernstige inbreuken afgeleid worden.

Het redelijkheidsbeginsel vereist dat er geen kennelijke wanverhouding mag bestaan tussen de motieven en de beslissing welke op grond ervan is genomen.

Het weigeren van een vergunning en tevens intrekken van een recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens op basis van een enkele veroordeling wegens een sociale inbreuk zou eerder verregaand zijn, ware het niet dat uw gebrek aan respect voor de geldende normen en regels alsook uw nalatigheid bij het vervullen van administratieve verplichtingen nogmaals is gebleken bij de gebrekkig en laattijdige naleving van de bestreden beslissingen.

De gouverneur stipuleerde immers uitdrukkelijk in zijn beslissingen van 4 mei en 18 september 2012 dat de betreffende wapens binnen vijftien dagen dienden te worden opgeslagen bij een erkend persoon of te worden overgedragen aan iemand die gemachtigd is om het voorhanden te hebben. Tevens stond het u vrij om de wapens af te staan bij de lokale politie of te laten neutraliseren door de proefbank voor vuurwapens te Luik.

Enerzijds gaf u het ene wapen correct in bewaring bij een erkende wapenhandelaar, doch nadat de termijn van vijftien dagen ruimschoots verstreken was, anderzijds ontdeed u zich tijdig van het bezit van het andere wapen doch gaf u het verkeerdelijk in bewaring bij een particulier persoon.

Hieruit blijkt dat u zich nog steeds niet conformeert naar de administratieve verplichtingen, die overigens in casu in het leven werden geroepen om te dienen ter vrijwaring van de openbare orde en veiligheid.

Dit heeft tot gevolg dat de overheid u het bezit van vuurwapens niet meer kan toevertrouwen, en dit ter vrijwaring van de openbare orde en veiligheid.

Het feit dat u het niet zo nauw neemt met de administratieve verplichtingen inzake wapens bevestigt eens te meer het vermoeden dat wapenbezit in uw hoofde een gevaar kan betekenen voor de openbare orde en veiligheid.

Uit deze feiten en het gevoerde onderzoek moet vastgesteld worden dat er ernstige en concrete redenen zijn die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan betekenen.

De gouverneur van Antwerpen heeft dan ook terecht beslist om uw vergunningsaanvraag te weigeren en om uw recht tot het voorhanden hebben van vuurwapens in te trekken.

Zolang het gevaar voor openbare orde in uwen hoofde bestaat, kan u geen vergunningsplichtige vuurwapens meer voorhanden hebben.
[...].”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 11 en 13 van de wapenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, van het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van het proportionaliteitsbeginsel.

In een tweede onderdeel van het middel zet verzoeker uiteen dat de bestreden beslissing besluit dat hij een gevaar voor de openbare orde en veiligheid betekent zoals voorzien in de artikelen 11 en 13 van de wapenwet, hoewel dat redelijkerwijs niet kan worden afgeleid uit de stukken en verzoeker door de bestreden beslissing een disproportionele sanctie wordt opgelegd.

Verzoeker licht toe dat de bestreden beslissing verwijst naar zijn “gebrek aan respect voor de geldende regels en normen” en zijn “nalatigheid bij het

vervullen van administratieve verplichtingen” en dat ter staving twee motieven worden aangehaald: een strafrechtelijke veroordeling door het hof van beroep te Antwerpen van 8 februari 2007 wegens tewerkstelling van een werknemer van vreemde nationaliteit en een gebrekkige en laattijdige naleving van administratieve beslissingen volgend op de beslissingen van de gouverneur. De bestreden beslissing verwijst tevens naar een geseponneerd strafdossier, maar op basis van bijgebrachte stukken wordt vastgesteld dat er geen ernstige inbreuken op de jachtwetgeving kunnen worden vastgesteld. Wat het tweede onderdeel betreft, betoogt verzoeker dat de bestreden beslissing zich beperkt tot een verwijzing naar de voormelde strafrechtelijke veroordeling en naar zijn tekortkoming aan administratieve verplichtingen, zonder *in concreto* aan te tonen waarom zijn wapenbezit een potentiële bedreiging van de openbare orde en veiligheid zou uitmaken. Verzoeker is bovendien van mening dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met elementen die duidelijk in zijn voordeel pleiten waardoor de bestreden beslissing onzorgvuldig, arbitrair en kennelijk onredelijk voorkomt. Dit geldt volgens verzoeker des te meer daar hij al jarenlang correct en verantwoord omspringt met zijn wapens. Zelfs indien de Raad van State zou oordelen dat het bestuur terecht kon besluiten dat hij een gevaar voor de openbare orde betekent, is het volgens verzoeker alleszins niet evenredig om meteen ook de zwaarste sanctie op te leggen terwijl het bestuur evengoed de mogelijkheid had om het wapenbezit tijdelijk te schorsen of te beperken.

5. De verwerende partij repliceert dat verzoeker ten onrechte stelt dat hij slechts veroordeeld werd voor de tewerkstelling van een werknemer die geen identiteitskaart bij zich had, terwijl “de eenvoudige analyse van het arrest leert dat verzoeker in 2004 werd geïnformeerd dat [XX] niet toegelaten was om langer dan drie maanden in België te verblijven en hij bijgevolg niet kon worden tewerkgesteld en dat verzoeker in weerwil van die informatie de betrokkene toch tewerkstelde.” Zij besluit hieruit dat de vaststelling dat verzoeker geen respect toonde voor de geldende regels en normen inzake tewerkstelling van vreemdelingen niet meer dan een logische conclusie is, dat zijn schuld aan dit misdrijf vaststaat en dat, als bovendien uit het arrest van het hof van beroep blijkt

dat verzoeker niet onwetend kon zijn van het misdrijf, daaruit vanzelfsprekend een gebrek aan respect voor de regels en normen kan worden vastgesteld. Daarnaast heeft verzoeker na de beslissing van de gouverneur van 4 mei 2012 niet binnen de termijn van vijftien dagen voldaan aan de verplichting om het wapen op te slaan bij een erkend persoon of dit over te dragen aan iemand die daartoe gemachtigd was, dan wel van het wapen afstand te doen, en heeft hij na de beslissing van de gouverneur van 18 september 2012, het wapen in bewaring gegeven aan een persoon die daartoe geen machtiging kreeg. In de bestreden beslissing wordt aldus tweemaal vastgesteld dat verzoeker duidelijke voorschriften negeert. Voorts onderstreept de verwerende partij het belang van de miskende voorschriften: de regelgeving inzake de tewerkstelling van vreemdelingen beoogt onder meer het sociale zekerheidssysteem te bestendigen en de wapenwet heeft betrekking op de openbare orde en veiligheid. De herhaalde nalatigheid, bovendien bij een procedure inzake wapenvergunningen en het recht om wapens voorhanden te hebben, is bijzonder ernstig en absoluut onverenigbaar met de hoedanigheid van wapenbezitter.

In de laatste memorie voegt de verwerende partij daar nog aan toe dat de in de bestreden beslissing weergegeven feiten die aanleiding gaven tot verzoekers veroordeling door het hof van beroep en de problematiek rond de uitvoering van de beslissingen van de gouverneur samen moeten worden gelezen. Daarmee wordt immers de continuïteit in het niet-naleven van administratieve verplichtingen door verzoeker aangetoond. Het zich bij herhaling niet conformeren met regelgeving duidt op persoonlijkheidskenmerken in hoofde van verzoeker “zoals minstens nonchalante, koppigheid, niet kunnen omgaan met gezag, die kunnen doen vrezen dat wapenbezit in hoofde van [verzoeker] even eigenzinnig zou kunnen zijn, wat een potentieel gevaar betekent voor de openbare orde”.

Beoordeling

6. Artikel 30 van de wapenwet luidt:

“Beroep staat open bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde in geval

van het ontbreken van een beslissing van de gouverneur binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen, of tegen de beslissingen van de gouverneur tot weigering, beperking, schorsing of intrekking van een erkenning, een vergunning of een recht, behalve tegen beslissingen inzake onontvankelijke aanvragen.

Op straffe van onontvankelijkheid wordt het gemotiveerd verzoekschrift aangevend verzonden aan de federale wapendienst uiterlijk vijftien dagen na vaststelling dat er geen beslissing werd genomen binnen de in artikel 31 bedoelde termijnen of na kennisname van de beslissing van de gouverneur, vergezeld van een kopie van de bestreden beslissing. De uitspraak wordt gedaan binnen zes maanden na de ontvangst van het verzoekschrift.”

Dit voorschrift bepaalt een georganiseerd administratief beroep bij de minister van Justitie of bij zijn gemachtigde tegen het in de voormelde bepaling opgesomde stilzitten of opgesomde beslissingen van de gouverneur (Cf. GwH 19 december 2007, nr. 154/2007, punt B.60.1). Door de devolutieve werking van het georganiseerd beroep verwerft de beroepsinstantie op grond van deze bepaling de beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de gouverneur.

Op grond van de artikelen 11, § 1, tweede lid, en 13, eerste lid, van de wapenwet kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene de vergunning of het recht om een wapen voorhanden te hebben beperken, schorsen of intrekken, indien blijkt dat dit voorhanden hebben de openbare orde kan verstoren. Op grond van de devolutieve werking van het beroep, beschikt de minister of zijn gemachtigde aldus over dezelfde beslissingsmacht over de zaak zelf, op dezelfde wijze als de gouverneur.

De wapenwet bepaalt niet op grond van welke criteria de mogelijke verstoring van de openbare orde moet worden beoordeeld. De beroepsinstantie beschikt te dezen over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

Het komt aan de Raad van State in het raam van zijn wettigheidstoezicht niet toe om desgevraagd zelf een beoordeling te maken van de vraag of het voorhanden hebben van een wapen de openbare orde kan verstoren. De Raad van State is enkel bevoegd om na te gaan of de overheid is uitgegaan van

de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan overeenkomstig de voormelde wettelijke bepalingen binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

7. De formele motivering van de bestreden beslissing is hiervoor weergegeven (*supra*, punt 3.4). In wezen blijkt hieruit dat een wapenbezitter een “vlekkeloos gedrag” moet vertonen. Te dezen vormt het herhaald gebrek aan respect voor geldende normen en regels de ernstige en concrete reden die aantoon dat het voorhanden hebben van een vuurwapen een gevaar voor de openbare orde en veiligheid kan betekenen. Het eerste gebrek aan respect voor geldende regels en normen blijkt volgens de uitgedrukte motieven uit verzoekers veroordeling wegens tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit. Dit gebrek aan respect blijkt “nogmaals” uit de gebrekkige en laattijdige naleving van de beslissingen van de gouverneur die het voorwerp uitmaken van het administratief beroep.

Anders dan wat de bestreden beslissing stelt, wordt van een wapenbezitter geen “vlekkeloos gedrag” vereist: een vergunning of het recht om een wapen voorhanden te hebben, kan immers enkel beperkt, geschorst of ingetrokken worden, indien blijkt dat dit voorhanden hebben de openbare orde kan verstoren. Het enkele feit dat verzoeker een “herhaald gebrek voor de geldende normen en regels” vertoont, vormt op zich geen rechtvaardiging voor het feit dat het wapenbezit van verzoeker een gevaar kan opleveren voor de openbare orde, zelfs als dit een gebrek betreft inzake de administratieve vormvoorschriften opgelegd door de wapenwet. Dit geldt des te meer wanneer het een gebrek aan respect betreft voor normen en regels die volkomen vreemd zijn aan het wapenbezit, zoals te dezen het niet-naleven van de verplichtingen inzake de tewerkstelling van vreemdelingen dat in de stukken van het dossier overigens wordt omschreven als een “sociale inbreuk”. Het enkele gegeven dat de wetgevingen waarvan verzoeker administratieve verplichtingen niet naleeft van openbare orde zijn of zouden zijn, of dat zij onder meer er toe strekken het sociale zekerheidssysteem te bestendigen, doet aan deze feitelijke vereiste geen afbreuk. Het komt aan de verwerende partij toe om op grond van een individueel

onderzoek van het betrokken geval aannemelijk te maken dat in de gegeven omstandigheden dit “gebrek voorde geldende normen” een bedreiging kon vormen voor de openbare orde en veiligheid.

8. Het eerste gegeven waaruit volgens de bestreden beslissing de continuïteit in het niet naleven van administratieve verplichtingen blijkt, is het feit dat uit een gerechtelijke veroordeling blijkt dat verzoeker sommige voorschriften in verband met de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit niet heeft nageleefd. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk verwezen naar het gegeven dat, “ware het niet dat uw gebrek aan respect voor de geldende normen en regels alsook uw nalatigheid bij het vervullen van administratieve verplichtingen nogmaals is gebleken bij de gebrekkig en laattijdige naleving van de bestreden beslissingen”. Hieruit blijkt dat de verwerende partij zich erook van bewust is dat dit, evident aan het wapenbezit vreemde, feit van het zich niet conformeren aan geldende regels, op zich niet toelaat om zonder meer te besluiten dat verzoekers omgang met wapens een gevaar kan betekenen voor de openbare orde.

Wat de niet-naleving van de bedoelde “administratieve verplichtingen” betreft, wordt aan verzoeker ten laste gelegd dat hij, in uitvoering van de beslissing van de gouverneur van 4 mei 2012, zijn ene wapen buiten de daartoe voorziene termijn van vijftien dagen in bewaring gaf bij een erkende wapenhandelaar en dat hij, in uitvoering van de beslissing van de gouverneur van 18 september 2012, zijn andere wapen weliswaar tijdig in bewaring gaf doch bij een particulier persoon wat volgens de bestreden beslissing niet mogelijk is. Uit de concrete gegevens van het dossier blijkt evenwel dat het eerste feit plaats vond terwijl verzoeker nog steeds wettig in het bezit was van zijn andere wapen en dus nog gerechtigd was tot het voorhanden hebben van vuurwapens. Voorts blijkt uit de bestreden beslissing zelf dat de termijn van vijftien dagen was verstreken op 24 mei 2012 en het wapen op 7 juni 2012 in bewaring werd gegeven bij een wapenhandelaar. Wat het tweede feit betreft, blijkt uit de stukken van het dossier dat het “formulier betreffende het voorlopig in bewaring geven of de definitieve overdracht van een vuurwapen” dat door de gouverneur was gevoegd bij de

kennisgeving van zijn intrekkingbeslissing van 18 september 2012, zelf in de mogelijkheid voorzag het wapen voorlopig in bewaring te geven aan een persoon die houder is van een vergunning tot bezit van een vuurwapen en dus niet noodzakelijk aan een erkend wapenhandelaar.

9. Uit wat voorafgaat volgt dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt op welke wijze het gelaakte gedrag dat aan verzoeker wordt toegeschreven, en de persoonlijkheidskenmerken die de verwerende partij hem op grond daarvan toedicht, een bedreiging kon vormen voor de openbare orde en veiligheid. Door verzoekers houding aldus te kwalificeren, is de verwerende partij de grenzen van een redelijke uitoefening van haar beoordelingsvrijheid te buiten gegaan.

10. Het enige middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de minister van Justitie van 8 april 2013 inzake verzoekers beroep tegen de beslissingen van de gouverneur van Antwerpen van 4 mei 2012 en 18 september 2012.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig juni tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,
bijgestaan door	
Nick Hollevoet,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick HollevoetGeert Debersaques